

ЗАЛАТЫЯ УГОДКІ НАТАЛЬІ АРСЕНЬНЕВАЙ

НАТАЛЬЯ АРСЕНЬЕВА

Патрэт Пётры Мірановіча

Беларускі Інстытут Навукі й Мастацтва, пры судзейнасці Беларуска-Амэрыканскага Задзіночання, адмыслоўю акадэміяй адзначыў 21 лістапада ў Нью-Ёрку 50-я ўгодкі — залаты юбілей — паэтычнае творчасці Натальі Арсеневай. Вершы паэткі, яшчэ вучаніцы Віленскага Беларускага Гімназіі, у друку пачалі зьяўляцца ў 1921 годзе. Памяшчай іх на сваім часапісе „Беларускі ведамасць” іхны родактар выдаваец, ведамы пісьменнік і гісторык беларускага літаратурнага, Максім Гарэцкі, тады гімназіяльны настаўнік ды дараднік паэкткі ў пару ейных першых кроакаў на паэтычных гонках. Друкаваліся ейныя вершы ў гэтым годзе ў гімназіяльным вучнёўскім часапісе „Маладое жыццё”.

Ужо ў першым друкаваным вершы паэткі „Як я любіць мне восень залатую” зазначыліся галоўныя рысы ўсёя будучае паэтычнае творчасці паэткі: высокая паэтычнае майстроўства, багатая вобразнасць, аптымістичнае съветаадчуванье. Пасыль адрэйца старшынём Інстытуту, д-р. В. Тумашам, акадэмік, прывітаны паэткі ўсёя прысутных, гэты верш колішніе вучаніцы Віленскага Беларускага Гімназіі з глыбокім пачуцьцем і адчытала прысутным вучаніце беларускага школы Нью-Ёрку Вера Запруднік.

У сваім уступным слове старшыня БІНІМ падчыркнуў, што дасягненіе Дастойнай Паэткі ў галіне паэзіі за пяцьдзесяц гадоў, бурнае асабліва пары гісторык, падзея якое перакідалі яе з краю ў край, з кантынэнту на кантынэнт, уражала чынамістю. Ён казаў: „Высокім узроўнем паэтычнага майстроўства, сваім чуткам водклікам на нацыянальна-грамадзкім падзеі й балючым патрабы народу, паэзія Натальі Арсеневай стаіць побач паэтычнае творчасці нашых найвыдатнейшых песьняроў. Важная ѹ каштоўная паэзія гэта асабліва тым, што яна наскроў аргыгінальная, самабытная. Песьнярка нікога не насыльделава, нікога не паўтарала, не перапейвала. Ішла заўсёды самастойным сінім мастацкім шляхам. Вялікія нязвычайні заслугоў Юбіляркі ў галіне беларускага драматычнага ѹ опернага мастацтваў ды вакальнага мастацтва музычнага. Творы Натальі Арсеневай, пакладзены на ногі нашымі выдатнымі кампазитарамі, гучэлі ѹ будуць гучэць з канцэртных эстрадаў ды опрэных сценаў. Складзені ёю песьні звінелі ѹ будуць звінечы з вуснаў нашых дзяцей, нашае моладзі, нашыя жаўнеры. Ведамая ўсім малітва „Магутны Божа”, музыку да якое даў выдатны кампазытар Мікола Равенскі, сталася ѹжо агульной нацыянальнай малітвой, якую можна сяячы пачуць у беларускіх сініх усіх кантынэнтаў вольнага съвета”.

Ад Беларуска-Амэрыканскага Задзіночання пышным букетам асеньніх красак песьнярку „Жоўтае восені”

МІЖ БЕРАГАМІ

Няцямным дзіцянём я пяты памачыла упяршыню на плынь ракі майго жыцця. І вось — другі ўжо шэры бераг няўпрыцам расцеце перад ачмі...

Ен — прыйме на спачынак.

А я-б — яшчэ плыла,
няхай між берагамі
каменьне, і віры, і дна глыбінны жвір...
Ці раз параненая імі да крываі,
не паддалася ўсё-ж, я паля я ў змаганьні.

Рака майго жыцця:
у градаў гнеўнай пене,
у зернітах пяску на косях залатых,
булі-ж па век між берагамі ты,
і ў грудзі — ўжо я міне —
а зъмене бі па зъмене!

Рочэстэр, 1971 г.

ТЫ НЕ АДНА

Ты не адна,
о, Случчына,
ні першай
ты ня была у нас, ні на табе — канцы.
Нядзюй славу нашую ня прыцярушыць стынъ.
Ублытаны яны нат у чужыя вершы —
Монтэ-Касына
і Катынь...

I, неаплаканых съязою жоўтай воску,
іх — слуцкіх ці наваградзкіх — ляжыць
ці мала ўжо уздоўж бязъмежнае мяжы
зямлі, у нетры таежнай, на ўскраі родных вёскай...
Крылкі бо ўсюдых
і крыжкі...

Было ўсяго у нас: паходаў трубы, горны
баёў, распаленых дачырвана, мячы
нязможныя над Воршай і мячы

Грунвалду... шлях да мораў торны...
І Каліноўскага
пачын...

Быў Сакавік...
Але...
і вал счарнелы целаў
у палынох сівых над Ворсклай... Амсьціслаў...
Вядроша... Быў вялікі чужым палац, паплаў...
І быў — ды ё ёсьць — Усход крывавы і дадзелы,
што лёс на каркі
нам усклаў.

Хто нас не прадаваў, я браўся ѹрваль з карэнінем,
хто паастаку залёных не талтаў?
Ці ўвесень не па іх галосе Палата,
уздыхае прадзед — Нёман і старонна
складае сказ народ...
Хай так...

Ды мы — жывія ўсьцяж, нат тыя, што памершы,
і заўтра ўжо мо зноў лынунь у бой байцы,
жаўнерскай песьні губачы гасыцінкам бубянцы,
бо — не адна ты, Случчына, у нас. Ни першай
ты ня была,
ні на табе ѹ канцы.

ВОСЕНЬ

Як я любіць мне восень залатую,
калі праз віратку асін густую
тон прафіаеца чырвоны, слáуны тон,
і ў золаце стаіць маўклівы, пышны клён.

Як я любіць мне восень залатую,
калі на ніве зжатую, пустую,
ліепца унаучы, як малако, туман
і павучынне скрэз на хмызняку палян.

Як я любіць мне восень залатую,
як я любіць мне частку году тую,
калі я веру: ўсім душа тугой гарыць
і хочацца так век, хоць сумаваць, а жыць...

Вільня, верасень 1921 г.

Наталья Арсеневна

што ня толькі дзеля закругленых
лікам гадоў творчасці, але ѹ высокім
мастасцім узроўнем яе ды війст-
раю ідэйнаю накіраванасцю, па-
этка перад народам і гісторыкі за-
случыла на пачэнную годнасць па-
эты-ляўрэата, што гучнымі воле-
скамі прысутныя ѹ пачынілі.

Песьнямі ѹ салёвым і дутым
выкананы віталі паятку съязвачкі
Л. Маркоўская ѹ Г. Орса. Акампа-
ніявала ім ведамая кампазытарка
Э. Зубковіч. Слыўві пераплатялася
дэкламацый вершамі паяткі вучылі
Алескі Кіпель, Ніна ѹ Верай
Запруднік ды Багданам Андрушы-
шынам. Дуэтам былі выкананы
песьні на слова паяткі „Родны
край” і „Асеньняя песьня” камп. Э.
Зубковіч. Пасыль Л. Маркоўской вы-
канала шэсць салёвых чесьніяў,
усе на слова Юбіляркі: „Калыхан-
ку” кампазыцыі А. Карповіча ѹ
песьняў кампазыцыі Э. Зуб-
ковіч — „Мроя”, „Вясновы вечар”,
„Перад раннем”, „Знае сорца” і
„Вясновы кліт”. Присутны ѹ рага-
нія былі ѹ тонкім майстроўствам
кампазыцыі песьняў, і дасканальна
адчутым іх выкананьнем.

Песьняю прывітаў Паважаную
Юбілярку ѹ няпрысунты на акадэмі-
кім ведамы бас Пётра Конюх. Пры-
слалі ён з Эўропы напяняю ім на
плэтофонную піліту ѹ суправаджэн-
ніхору Жараўа малітву „Магутны
Божа”, яку прысутныя на акадэмі-
і праслушали.

Другая частка ѹрачыстасці ѹ
гонар выдатнае пясьняркі праходзіла
за бяседы, застайлімі, застайлімі
захадамі ѹ рунаю працаю гаспады-
нія, сталамі. Пачаў яе старшыня
БІНІМ уручыннем пясьніры „за-
латое восені”, на довард прызнаныя
іе вялікіх заслугаў у галіне беларускага
літаратурнага, ды пры нагодзе
залацата ѹрачыстасці, залацата
Беларусь, Беларусь залатая”.
Ад паклонніцаў красы ёю паяткі
з падарку Юбілярка дастала ѹ вялі-
кую брошку ѹ віглядзе старавеч-
нага астралягічнага сымбалу мас-
тавства ѹ навукі — пальмінага Ска-
рынавага сонца. Тост з пажадань-
нем доўгіх гадоў жыцця ѹ творчес-
кага паяткі, найлепшую для ягонас-
тварческіх дзяяціц палаўні ѹ якіх
зывіячэй ѹ тэарор. Ня зручна бы-
ло прызнавацца да свайго ганебнага
чыну ды гэта выглядала б і на-
зьдзеклівую насымешку над паяткі.
Не бяз страты ды творчасці прад-
ышло жыццё ѹ Натальі Арсеневай.
Ды ёй „удалося”, бо на катаржнай
ссыльцы ѹ Казахстане, пад
„апекаю” воргану НКВД, пробыла
яна толькі год.

Прамоўца закончыў выснавам,
даляраў.

Паятку віталі ѹ пажаданы ѹ часе-
бяседы ёй складалі ад Згуртавання
Беларускага Моладзі сп-чыні Р. Стан-
кевіч, ад Галоўнае Управы БАЗА
др. Р. Гарошка, ад Царкоўнае Рады
у Нью-Брансвіку сп. В. Русак. Ма-
стачка Г. Русак адцеміла ѹ часе пры-
вітаныя, што выдатных ахвярных
жанчынай у гісторы беларускага на-
роду шукаць ня трэба. Не зважаю-
чи на вельмі няспрыяльныя абставі-
ныя, беларускія жанчыны знаходзілі
засцёбды магчымасць ахвярна адда-
ваць свае здольнасць ѹ сілы для
добра народу. У прывітаныя ад Цар-
коўнае Рады ѹ Нью-Ёрку сп. М. Ту-
лайка адзначыў вялікую грамадз-
скую ахвярнасць Юбіляркі — на
каждую просьбу ѹ пры кожнай на-
гадзе яна засцёбды знаходзіла час
і магчымасць дапамагчы ѹ кожным
грамадзкім пачынне. Нізу вусных
прывітаныя ѹ завяршыў выдатны
госьць з Рыму мансынёр др. П. Та-
тарыновіч, рэдактар часапісу „Зы-
ніч”, які выказаў думку, што да-
зіненым ім Богам талентам паяткі
пісьменнікі ѹ мастакі часта куды
больш могуць засцёбды ѹ рэлігійна-
маральнай галіне як сыватары, пры-
клад наўлешнічага чыннага пад-
чыненія ѹ падчыненія.

Шмат прывітаныя ѹ надышло на
адрыс БІНІМ поштою ды тэлегра-
фічна. Адчытаў іх на акадэміі сак-
ратар БІНІМ др. Я. Запруднік. Тэ-
лефанічна, з канфэрэнцыі ѹ Ва-
шынгтоне віталі Юбілярку рэдактар
газеты „Беларус” др. С. Станкевіч.
Прывітаныя на час залатых ўгод-
каў надышлі найперш ад сябродзі-
чай ейных суродзічай.

Шмат прывітаныя ѹ надышло на
адрыс БІНІМ поштою ды тэлегра-

фічна. Адчытаў іх на акадэміі сак-
ратар БІНІМ др. Я. Запруднік. Тэ-
лефанічна, з канфэрэнцыі ѹ Ва-
шынгтоне віталі Юбілярку рэдактар
газеты „Беларус” др. С. Станкевіч.
Прывітаныя на час залатых ўгод-
каў надышлі найперш ад сябродзі-
чай ейных суродзічай.

Шмат прывітаныя ѹ надышло на
адрыс БІНІМ поштою ды тэлегра-

фічна. Адчытаў іх на акадэміі сак-
ратар БІНІМ др. Я. Запруднік. Тэ-
лефанічна, з канфэрэнцыі ѹ Ва-
шынгтоне віталі Юбілярку рэдактар
газеты „Беларус” др. С. Станкевіч.
Прывітаныя на час залатых ўгод-
каў надышлі найперш ад сябродзі-
чай ейных суродзічай.

Шмат прывітаныя ѹ надышло на
адрыс БІНІМ поштою ды тэлегра-

фічна. Адчытаў іх на акадэміі сак-
ратар БІНІМ др. Я. Запруднік. Тэ-
лефанічна, з канфэрэнцыі ѹ Ва-
шынгтоне віталі Юбілярку рэдактар
газеты „Беларус” др. С. Станкевіч.
Прывітаныя на час залатых ўгод-
каў надышлі найперш ад сябродзі-
чай ейных суродзічай.

Шмат прывітаныя ѹ надышло на
адрыс БІНІМ поштою ды тэлегра-

фічна. Адчытаў іх на акадэміі сак-
ратар БІНІМ др. Я. Запруднік. Тэ-
лефанічна, з канфэрэнцыі ѹ Ва-
шынгтоне віталі Юбілярку рэдактар
газеты „Беларус” др. С. Станкевіч.
Прывітаныя на час залатых ўгод-
каў надышлі найперш ад сябродзі-
чай ейных суродзічай.

Шмат прывітаныя ѹ надышло на
адрыс БІНІМ поштою ды тэлегра-

фічна. Адчытаў іх на акадэміі сак-
ратар БІНІМ др. Я. Запруднік. Тэ-
лефанічна, з канфэрэнцыі ѹ Ва-
шынгтоне віталі Юбілярку рэдактар
газеты „Беларус” др. С. Станкевіч.
Прывітаныя на час залатых ўгод-
каў надышлі найперш ад сябродзі-
чай ейных суродзічай.

Шмат прывітаныя ѹ надышло на
адрыс БІНІМ поштою ды тэлегра-

фічна. Адчытаў іх на акадэміі сак-
ратар Б

ЗЬ БЕЛАРУСКАГА САВЕЦКАГА ДРУКУ

СУПРАЦЬ КАМУНІСТЫЧНАГА ПРЫГОНУ

... Выклікае заклапочанасць, кая-ж зьява назіраецца і ў іншых напрыклад, той факт, што ў ваконшні час сталі частымі выпадкі ўхілення выпускнікоў ВНУ (Вышэйшых Навучальных Установаў — Рэд.) ад работы ў тых месцах, куды іх накіруюць дзяржаўныя камісіі. У гэтым годзе некалькі дзесяткаў выпускнікоў Менскага інстытуту замежных моваў і Беларускуніверсітету на выехала з Менску на работу ў гарады і вёскі, у якіх яны былі накіраваныя. Та-

(З дакладу сакратара ЦК КПБ А. Кузьміна на Эспубліканскай нарадзе-семінары ідэялагічных работнікаў „Чырвонае зъмена”, 30 верасня 1971).

НА БАЦЬКАЎШЧЫНЕ

Дачка пісьменніка Любоў Дастваеўская ўспімінала, што прыдкі ейнага бацькі паходзілі з Менскай губэрні, дзе „недалёка ад Пінску да гэтага часу існуе мясцовасць пад назвай Дастваева — былы маёнтак сям'і Дастваеўскіх”. Гэта была, паводле ейных словаў, некалькі самая дзікая мясцовасць Літвы, амаль скроў пакрытая балотамі й дрымучымі лясамі. Л. Дастваеўская таксама гаворыць, што їй бацька, і ейныя дзядзкі часта казалі: „Мы, Дастваеўская, Літоўцы”.

Беларусаў тады часта называлі Літвінамі.

Бацькам пісьменніка быў Міхаіл Андрэевіч Дастваеўскі (1789-1839), адзін з сыноў пратягера гораду Брацлава. Падольскай губэрні, які пераехаў туды з Дастваева. Ня скончыўши Камянец-Падольскую семінары, Міхаіл Дастваеўскі ўцякніў з бацькаўскага дома ў Маскву і паступаў у Мэдыка-хірургічную акадэмію. Потым працуе лекарам ваеных лазарэтаў. У 1819 годзе ён ажаніўся з Марыяй Хведараўнай Нячаваў. У 1821 годзе ў сям'і лекара Марыінскай больніцы М. А. Дастваеўскага нарадзіўся сын Хведар — будучы вялікі пісьменнік.

Ці быў Хв. Дастваеўскі на Беларусі? Не, ня быў. Але мы ведаем, што пісьменнік некалькі разоў імкнуўся пабываць ў гасціцах на Віцебшчыне, дзе жыла нашая зямлячка, пісьменніца й рэвалюцыяністка Ганна Васілеўна Корвін-Крукоўская. Прыйкладна ў красавіку 1866 году Хв. Дастваеўскі ў лісьце паведамляў Г. Корвін-Крукоўскі аб сваёй работе над раманам „Злачынства й пакаранье” і адтых, што ён хадеў бы прыехаць летам у Палібіна. Пра ягоны на-мер прыехаць на Віцебшчыну мы таксама даведаўся з другога ліста ад 17 чэрвеня 1866 году. У ім пісьменнік зноў прызначаўся Г. Корвін-Крукоўскі: „Мне-б вельмі, вельмі хадеўся пагасціваць у Вас у Палібіне”.

Аднак Хв. Дастваеўскому так і не

СПРАВЫ МОЛАДЗІ

БУДЗЕ ЧАСАПІС МОЛАДЗІ

На сваім паседжанні 6 лістапада сёлета Галоўная Управа Арганізацыі Беларуска-Амэрыканскай Моладзі пастановіла выдаваць другам часапіс для моладзі. Усю працу ў рэдагаванні ў выдаванні часапісу будзе выконваць сябры арганізацыі ў супрацоўнстве з Рэдакцыйнай Калегіяй часапісу.

Часапіс будзе выдаваць у ваконшнім у ангельскай мове, а хроніка з языкаў й дзейнасці моладзі — у мове беларускай. Рэдакцыйная Калегія будзе прасіць і старайшын пісаць у часапіс на тэмы, цікавыя для моладзі, але перадусім і галоўна будзе пісаць у часапіс сама моладзь і для моладзі. Заданнем часапісу будзе першнаперш пашырэнне ведаў пра Беларусь сярод беларускай моладзі, а таксама й сярод ейных амэрыканскіх прыяцеляў.

Мы хочам выдаваць гэты часапіс паводле магчымасці як найлепш.

Таму звязтаемся тут да ўсіх Беларусаў, каб далі нам неабходную для нас маральную й грашовую дапамогу.

Свайг пастановай выдаваць часапіс моладзі выявіла ахвоту пашырэнія свае веды з беларускі, а таксама знаёміць сваіх чытачоў із сваёй дзейнасці. Пры дапамозе сваёй часапісу мы хочам самім расці і ўзмацніцца ў працы для сваіх арганізацыяў й Бацькаўшчыны.

Для прыяцеляў і сымпатыкаў нашага праекту-задумы падаем адкрыты скарбнік Галоўнага Кіраўніцтва Арганізацыі Беларуска-Амэрыканскай Моладзі:

Nick Schwed
64 Willet Ave.,
South River, N. J. 08882.

Галоўная Управа
Арганізацыі
Беларуска-Амэрыканскай
Моладзі ў Амэрыцы

ГАЛОЎНАЯ УПРАВА АРГАНІЗАЦЫІ БЕЛАРУСКА-АМЭРЫКАНСКАЕ МОЛАДЗІ

— ветліва запрашае —

ўсіх Беларусаў Нью Джэрзі, Нью Ёрку й акоўніцу на

БАЛЬ

які адбудзеца ў суботу 22 студзеня 1972 году ў Shack's Hall, 25 Whitehead Avenue, South River, N. J.

Да танцаў будзе іграць Беларускай Аркестра В. Бычкоўскага.
БАГАТАЫ БУФЭТ!

ЛЯТАРЭЯ!

ПАЧАТАКА 9:00 ГДЗІНЕ ВЕЧАРАМ

Уваход (улучна із зімной закускай) 4 доляры ад асобы,
для студэнцкай моладзі 2.50 дал.

УВЕСЬ ДАХОД НА ВЫДАНЬНЕ ЧАСАПІСУ МОЛАДЗІ.

У БЕЛАРУСКІМ АБ'ЕДНАНЬНІ У НОВАЙ ПАУДЗЕННАІ ВАЛІ

Беларускае Аб'еднаньне ў Новай Паудзеннаі Валі (Аўстралія), што заснавалася яшчэ ў 1950 годзе, момца супрацьпастаўлілася бальшавікскай інтырызай й разъюшчанымі дамагамі з беларускага асяродзьдзя ды праводзіцца карысную нацыянальную дзейнасць. Нядайна адбылося паседжанніе Управы Аб'еднаньня, на якім быў разгледжаны важныя багучыя справы: сутыкаць ў сувязі зі сімёрдзяй Архіяпіскапа БАПЦ Сяргея ў Адэляйдзе, арганізацыя царкоўнага жыцця ў Сыднэі, грамадзкая сутрэча Яго Дастойнасці Япіскапа БАПЦ з Канады Міхаіла, плян працы на будучыню ды маларыяльные падтрыманьне для нашых грамадzkих установаў паза Аўстраліяй. На праноўку скарбніка Аб'еднаньня сп. А. Васілені пастановілена асыгнаўць 50 доляраў на Беларускі Музэй у Лёндане, 30 дал. на газету „Беларус” і 20 дал. на пабудову помnika герояў, што аддалі жыццё за Бацькаўшчыну.

А. Лайкіновіч

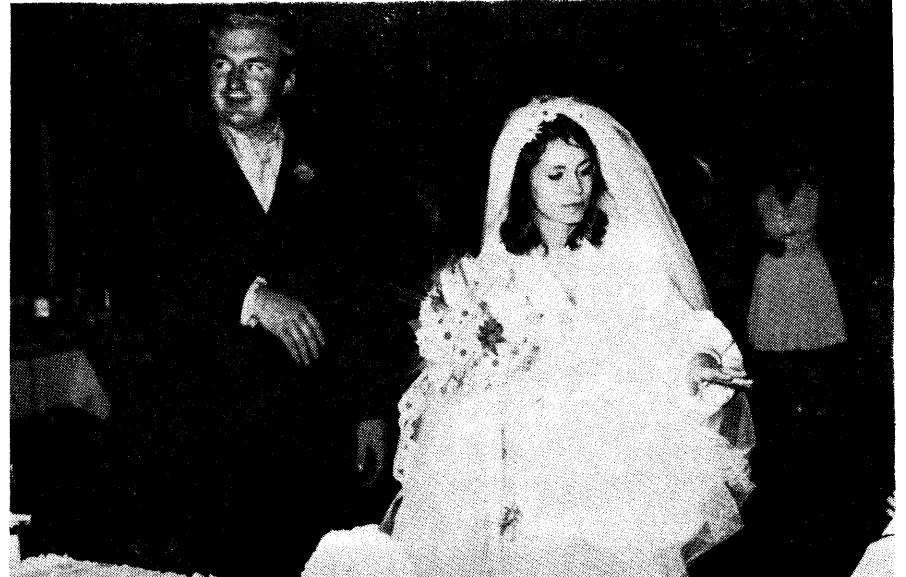
А як ішкада, які вялікі жаль, што ўсё гэта залатое моўнае багацце рассыпаны, рассысена, ня прыбрана, ня вывучана. Няма каму?

Гэтыя якраз сказаць нельга. У паходзе за матчным словам магутця прынайць актыўны ўздел учні, студэнты філалагічных факультэтаў, сябры літаратурных аўяднаньняў раённых газетаў, журналисты, усе аматары роднай мовы.

Кожнае глыбокасло слова народу-гэта-ж яшчэ і сваясаблівы помнік, кожнае слова вядзе нас у гісторыю, у далёкае мінулае, кожнае слова мае сваю цану, сваю вартасць. Вось дзе шырокасце поле дзейнасці для вучоных-філалагічных выданняў. Але прайдзіце вы па кніжных магазынках, кіёсках Менску, Магілёва, Гомеля, пабываіце ў кнігарнях раённых цэнтраў. Шмат там знойдзіце слоўнікі народных гаворак? Іх няма. А калі яны зредку ўжывацца, то вельмі малым трыажком. Дыялектычны слоўнік адразу-ж робяцца бібліографічнай рэдакцыяю. Ня кожны мае магчымасць прыдзіцца сабе такую кнігу. Яны — нараскат, імі карыстаецца і пісьменнікі, і журналіст, і настайлікі, і студэнты. Народная мова — маці літаратурнай.

(Р. Яўсей, слухач Менскай ВПШ: „З народных крыніц”. „Звязда”, 28 кастрычніка 1971).

ВЯСЕЛЬЛЕ ЛЁЛІ ГУТЫРЧЫК

У сям'і ведамага беларускага грамадзкага дзеяча сп. Сяргея Гутырчыка 16 кастрычніка сёлета адбылася радасная падзея — шлюб стаўшай дачкі Лёлі, цяперашніле сп-ні Кляйнбах. Шлюб адбыўся ў касцельце сёнь. Уладыслава ў Нью Брансвіку, а банкет — у беларускай залі Шакаў на Сайт Рыўеры (за сігнімі сталамі й пад аркестру Уладзімера Бычкоўскага).

На святыя спадарства Гутырчык звяналася шмат сяброў і знаёмых, што прыемна ўвесела правялі час, а радасць самое падзеі ды свае

Сват

ВАЖНАЯ КУЛЬТУРНАЯ СПАВА

Колькі год таму ў сталіцы Канады Атаве пры Канадыйскім Национальнім Музэі быў заснаваны Национальны Музэй Чалавека — Канадыйскі Цэнтр Вывучэння Национальных Культураў, кіраўніком якога зьяўляецца д-р Кармен Рой. Згаданы Цэнтр правёў шмат даследаванняў розных этнічных груп, касцяльцаў і падтрыманьне падзеі для гэтае мэты народныя вышынікі ці тканіны, выкананы маціцкія інкрустованыя рэчы із саломы, яшчэ іншыя праізгаваныя на магнітавонку стужку народныя песьні. Вельмі пажаданая для Музэю беларуская народная вонратка, музичны народны інструменты й наагул усё, што характарызуе нашу самабытную народную культуру й мастацтва. Калі хто ня мог бы падобных рачаў дасць для Музэю задарма, Музэй некаторыя з іх ахвотна маг-бы купіць. Усе зацікаўленыя ў гэтым за дакладнімі інфармацыямі могуць звязтацца да д-ра Янкі Садоўскага паводле адсюль:

Dr. J. Sadouski
Queen's University
Kingston, Ont., Canada.

ЗАБАРОНА КНІГІ “БЕЛАРУСЬ” АРХІЯПІСКАПА АПАНАСА

Архіяпіскап Расейская Зарубежна Царквы Апанас выдаў у 1966 г. у Буэнос-Айрэсе кнігу: „БЕЛАРУСЬ” в исторической, государстваўной і церковной жыції. Составіл і издал АРХІЕПІСКОП АФАНАСІЙ МАРТОС, інок Пачаевской лавры, магістр православного богословія Варшавскага ўніверситета, быўшай епіскоп вітебскі і полоцкій”. На 300 балонах кнігі даволі шмат розных фактаў і цверджаньняў, асабліва што да ранейшых стагодзьдзяў беларускай мінуўшчыны. Асабліва шмат увагі аўтар прысьвячае дзеянніцы Каталіцкае Царквы на Беларусі ды праніканню польскіх уплыўвай.

А кніга Архіяпіскапа Апанаса адразу ж па сваім выхадзе выклікала даволі войстрыя спрэчкі між герархай і вернікаў Расейская За-

рубежна Царквы, як у Аргентыне, гэтак і за межамі яе.

І вось у лістападзе сёлета, у выдаванай у Нью Ёрку расейскай газэце „Новое Русское Слово” за 9. XI. 1971, у раздзеле „Хронікі”, зявілася наступнае паведамленне пад заг. „Сынод забароніў кнігу архіяпіскапа Апанаса”:

„У сувязі з шмат якімі пратастаўмі, прысланымі ў Архірэйскі сінод Расейская Зарубежна Царквы суправаць складзенай і выдадзенай архіяпіскапам Апанасам кнігі „Беларусь”, што выклікае войстрыя нараканыні ўносіць смуту ў царкоўнае жыцьцё, Архірэйскі сінод пасля дэтальнага абмеркавання пытання пастанавіў: у мэтах міру ў супакою царкоўнага жыцьця забароніць пашырэнне кнігі „Беларусь”.

„Кніга напісаная архіяпіскапам

Апанасам, які належыць да Зарубежна Царквы, мае ў сабе, як кажа пастанова, супяречлівія выказваныні ў адрыс гісторычнае Расей, што выклікаюць пад адрысам аўтара й выдаўцы нараканыні ды ўносяць смуту ў царкоўнае жыцьцё”.

„Гэта першы выпадак забароны царкоўнымі ўладамі кнігі напісаная адным з вышэйших прафесійнікоў Зарубежна Царквы”.

Гэтак паведамленне зымасціла „Новое Русское Слово”.

Дэтальнішых афіцыйных прычынаў забароны кнігі архіяпіскапа Апанаса мы тымчасам ня ведаем. Як паважнае прычыны гэтае забароны на трэба, аднак, выключальна наступнае акалічнасці. Эпіграфам да сваіх працаў архіяпіскап Апанас узяў наступныя слова: „Сей труд посвяшаю любімой родине, быть может навсегда потерянай для меня, как равно потерян и я для неё”. Тымчасам, як-бы запрэчваючы гэтае моттва, аўтар расейскамоўнае „Беларусь” прадмову да сваіх кнігі напісаў пабеларуску. „Прадмова” пачынаецца гэтак:

„З заморскага краю чулае сэрца рвеца на родныя гоні, а думка мкнеша ў мінулае, шукаючы там супакою. Туга па роднай краіне макнеша на далёкай чужыні...”

І далей:

„Наваградчына — мая радзіма. Завітая была маёю нянькаю, а Нясьвіж — настаўнікам. Тут прыйшлі мае маладыя гады. Старэнкі дзед Макаш казаў мне пра былое, а Завітанскі лес разбудзіў у майм сэрцы любоў да красы прыроды ды наўчыў Богу маліцца ў вадзіноце. Няраз вячэрняю парою ясныя зоркі мне тайну Божую вяшчалі ў жар малітыў ўзмаднілі. У экстазе гарачай малітвы здавалася мне, што ў нябесах я бачу Бога. У Завітой я наўчыўся, верыць і маліцца. Адсюль жыцьцёві шлях павёў мяне ў шырокі съвет служыці Богу ў людзям у духоўным стане.”

Ціпер з далёкай чужыні думкі мае імкнунца да роднага краю ѹ памяць рыеце мілья сэрцу незабытых малонкі радзімы. Прад вачыніцца ажываючы беларускі векавечны пушчы ѹ драматичны ляс з бацгтвам птушынага царства ѹ рознайшай звязкі, якія некалі вабілі польскіх каралёў і расейскіх цароў на паляванье. Прыпамінаныца неабязжынна далі ѹ старадаўнія шырокія гасцінцы з супучымі пляскамі ѹ плачукамі стагодзіннімі бярэзінамі, пасаджанымі паабапал дарагі. І хто не таптаў гэтых гасцінцы — дарагі на іх доўгім вяку? Былі тут Татары й Палякі. Швэды й Французы. Немцы й Расейцы. Кажны з іх нешта пакінуў Беларусам: Татары — бізун, Палякі — халеру, Французы — пранцы, Немцы — штунду. Расейцы — знявагу маці ѹ ляяццы.

.. Беларусь. Беларусь залатая’, съежа зьвінці словы юнацкай песні ѹ чарвюча дзеюць на душу, паспалюючы вагон любоў да гаізмы. Але каб модна яе любіць, тэбя Беларусам галтіцца ѹ Беларусам памерці, бо хто абюс чужым мяsem ня ўмее любіць Беларусі”.

У гэтай прадмове архіяпіскап Апанас ла сваі кнігі „Беларусь” що не найлепшыя глумачэнные забононы яе сынодам Расейская Зарубежна Царквы.

Браў і д-р Альгерд Клейнот, старшыня арганізацыі Амэрыканцы за Свабоду Паняволеных Народаў. Беларусу ўпраўлявалі на ўрачыстасці сп. Частай і Юдзя Найдзюкі. Падчас урачыстасці беларускі нацыянальны съят быў пыў памятніку Бугорскіх Паўстанцаў у асысьце вуготскіх скаўтаў.

БЕЛАРУСКАЯ ШКОЛКА ў ЛЕСАНДЖЭЛЕСЕ

18 ведасцяня сёлета ѹ Лес Анджэлесе аднавіла свае заняткі беларуская саботнічая школа для дзяцей пад кіраўніцтвам сп. Аляксандра Вініцкага. Дзецы — вучні школы выяўляюць шырокую ахвоту ѹ зацікаўленасць беларускай граматай і ведамкамі пра Беларусь.

У ГАСЦЕЧКЕ У БАУГАРАУ

12 кастрычніка ѹ парку Мэк Артура ѹ Лес Анджэлесе адбылася ўрачыстасць з нагоды 15-ых угодкай слáнага Бугорскага Паўстанца Праграмай урачыстасці кіраваў ведамы тэлевізійны камэнтатар Робарт Дорнан. Мік іншымі, прамаўлялі гарадзкі рады Артур К. Снейдар, каліфорнійскі скратар замежных справаў Эдмунд Г.

УПРАВА АДДЗЕЛУ І ЖАНОЦКАЯ СЭКЦЫЯ БАЗА

У НЮО ДЖЭРЗІ

усім сваім Сябром і Прывателям жадае

ВЯСЁЛЫХ КАЛЯДАЎ

ШЧАСЛЬВАГА НОВАГА ГОДУ

І ШЧАСЛЬВАГА НОВАГА ГОДУ
СЯБРОМ, ЗНАЕМЫМ I ЎСЯМУ БЕЛАРУСКАМУ
ГРАМАДЗТВУ

ШЧЫРА ЖАДАЮЦЬ

ВІНЦЕНТ I РАІСА ЖУК-ГРЫШКЕВІЧЫ

ШЧАСЛЬВАГА НОВАГА 1972 ГОДУ

СВАЯКОМ, ПРЫЯЦЕЛЯМ, ЗНАЕМЫМ
I УСІМ СУРОДЗІЧАМ АД ШЧЫРАГА СЭРЦА ЖАДАЮЦЬ

АБРАМЧЫК МІКОЛА ЗВ СЯМ'ЕЙ

АЗАРКА МАРЫЯ, ЯНКА, ЮРКА
ІРЭНА

АРСЕНЬНЕВА НАТАЛЬЯ

Д-р БАКУНОВІЧ УЛАДЗІМЕР
ЗВ СЯМ'ЕЙ

БАРТУЛЬ ВЕРА, ПРАНЦІШ і ДЗЕЦІ
БЕЛАРУСКІ ВЫДАВЕЦКА-МАСТАЦКІ
КЛЮБ „ЛАГОНЯ”

БЕЛЕНІС ЛЮДВІКА і АНТОН

Інж. БРУЦКІ ЯНКА

Д-р ВЯРБІЦКІ АҮГЕН ЗВ СЯМ'ЕЙ

ВОЙТАНКА МАТУШКА ФІЛЯМЭНА,
ГАННА, МІКАЛАЙ і ЛЕАНІД

а. ВОЙТАНКА ВІКТАР і МАТУШКА
МАРЫЯ

ВОЙТАНКА ЛЕНА, РАСЬЦІЛАЎ
і РАСЬЦІЛАЎ малодышы

Інж. ГАРОШКА МІКАЛАЙ ЗВ СЯМ'ЕЙ

ГРЭБЕНЬ МІКАЛАЙ

ГУТЫЧЫК ЛІТВІНА, СЯРГЕЙ
і РАГНЕДА

ДАНІЛОВІЧЫ АЛЯКСАНДРА,
БРАНІСЛАЎ і АДВАРД

ДАНІЛЮК МАРЫЯ і БАРЫС
ЗВ СЯМ'ЕЙ

ЖЫДОВІЧ МАРЫЯ й ЯЗЭП

Д-р ЗАПРУДНІК ВОЛЬГА, ЯНКА
і ДОЧКІ

КАЖАН ВІТАЛЬ ЗВ СЯМ'ЕЙ

КАЖУРА МАРЫЯ, ПЁТР і ДЗЕЦІ

КАЗЬЛЯКОУСКІ МІХАСЬ з ДАЧКОЙ
ВОЛЬГАЙ

КАНАРЧУК ВОЛЬГА й ЯНКА

КАРАНЕЎСКІ СТЕФАНІЯ, ФЛЯР'ЯН,

ГЭЛЕНА, МІХАСЬ, ВАНДА,
КАРАЛІНА, ЯДВІГА, ДАНУСЯ
і МІХАСЬ малодышы

КАХАНОЎСКАЯ ЯНІНА З МАЦІ

КУНЦЭВІЧ МІКАЛАЙ

МАРКЕВІЧ АНТОН ЗВ СЯМ'ЕЙ

Д-р НАБАГЕЗ УЛАДЗІМЕР ЗВ СЯМ'ЕЙ

Інж. НОРЫК КІНУСЯ й ЛЕАНІД

РОДЗЬКА ВЕРА, ФЛЯРЭТ ЗВ СЯМ'ЕЙ
СТАГАНOVІЧ МАРЫЯ, АЛЯКСАНДАР
і СЯМ'Я

Д-р СТАНКЕВІЧ ЗІНАІДА, СТАНІСЛАЎ
і РАЯ

СТОМА НІНА й ВАСІЛЬ

СТРЭЧАНЬ АНДРЭЙ ЗВ СЯМ'ЕЙ

СУБОТА КАЦЯРЫНА і АДОЛЬ

СУПРУН ГАННА й ТАМАШ

Інж. ХАНЯЎКА МАРЫЯ й ЧАСЛАЎ
РАГНЕДА й ДАНІЛА

ШУКЕЛАІЦЬ АНТОН

ЧАРНЭЦКІ ЯНКА й АЛЯКСАНДРА

ЯСЬКЕВІЧ ВОЛЬГА, ПАВАЛ і ПЁТР

ШТО ЧУВАЦЬ?

Паводля паведамлення з Вашынгтону, 54 кангрэсменаў плянуюць правесці ў Кангрэсе ЗША рэзолюцыю-зварот да Прэзыдэнта Ніксаны, каб ён паставіў на парадак дня Задзіночных Нацый ў пытаньне выключэння із ЗН Беларусі ў Украіны — на тэй аснове, што гэтыя дэльце распублікі на маюць праўдзівае незалежнасць.

Да ліку анталёгія беларускай літаратуры ў перакладзе ў іншыя мовы дайшла сёлета вялікая кніга беларускіх апавяданій панямецку. Кніжка, што мae больш за 500 балонак друку, выйшла ў усходнеберлінскім выдавецтве „Фольк унд Вэльт“. У ёй змешчана каля 50 аўтараў дакастрычнікаў як савецкага пэрыяду. Рэдактар і аўтар каментароў анталёгіі — Норберт Рандаў. Кніга мае загаловак — „Буслы над балатамі“ („Штэрхэ ўзор да Зюмпфен“) і становіць першае гэткае выданне беларускіх апавяданій панямецку.

Сэнат Злучаных Штатаў разглядае цяпер заканапраект сэнатара Швайкера із штата Пэнсільванія аб выдзяленні грашовых фондаў — дзесьць міліёнаў доляраў — на справу вывучэння этнічных групай Амэрыкі ды іхных культуры. Нацыянальных мяншыніяў у ЗША, звязаных з краімі свайго пахождання, налічваецца каля сарака міліёнаў чалавек.

Каб забясьпечыць паспяховасправядзенне заканапраекту сэнатара Швайкера, па розных штатах адбываюцца цяпер канфэрэнцыі выбарчыкаў-прыхільнікаў заканапраекту.

Дзіве гэткія канфэрэнцыі адбыліся 13 лістапада сёлета ў штатах Нью-Джэрзі й Нью-Ёрк. У абедзвюх бралі ўдзел прадстаўнікі ю адбеларускіх арганізацій у ЗША. На канфэрэнцыях прынятыя пастановы зварачацца да мясцовых сенатораў з просьбай галасаваць за пранову сэнатара Швайкера, каб справа вывучэння этнічных групай Амэрыкі фінансавалася дзяржавай.

На Беларусі кампартыя адчувае нястачу атэйстваў. Як паведаміла газета „Літаратура й Мастацтва“ (19. XI. 71), „калегія Міністэрства культуры БССР прыняла пастанову аб мерарыйствах, накіраваных на атэйственнае выхаванье насельніцтва“. Па ўсіх інстанцыях, кажацца ў паведамленні, высланыя дырэктывы, „распрацаваныя канкрэтнымі плянамі ўмацаванія антирэлігійнае работы, звязаныя заслабіўшымі ўлагу на атэйственнае выхаванье рабочай, сельскай і вучнёўскай моладзі, на індывідуальную работу з веруючымі“.

Найлепшы савецкі кампютар (электронна-вылічальная машина) распрацаваны ў Менску — „Мінск-32“, як адзначыў вішынскі блізетн „Раша Рыпарт“ (т. 1, № 2, ліст. 1971 г.). Кампютар „Мінск-32“ свайм якасцямі раўненец апаведнаму тыпу амэрыканскай вылічальнай машине „Ай-Бі-Эм“ 1966 году. Слабейшы „Мінск — 32“ за амэрыканскага кампутара ў тым, што ён можа зъмяшчаць у сабе адно 30 асобных праграмаў, тымчасам як амэрыканскі кампютар адпаведнага тыпу мае 1500 праграмаў.

Артыкул пра Беларусь у ЗН, напісаны Стывам Гарвым, зъмясціўся ў газете „Лёс Анджэлес Таймс“ за 31

НА БАНКЕЦЕ У КАЗАКАУ

Дня 9-га кастрычніка ёсць паславаць Казакі, што належалі да пагараж Жыровіцкага Божае Маці ў Клілендзе, ладзілі банкет на горадзе Казакі, калі падаўшы асаблівую ўлагу на атэйственнае выхаванье рабочай, сельскай і вучнёўскай моладзі, на індывідуальную работу з веруючымі.

Паводля паведамлення Нацыянальнага Цэнтра Перакладаў ЗША, сёлета ў гэтым цэнтры перакладаюцца ў ангельскую мову ўсё сэрыі „Весьчы“. Акадэмія наукаў БССР.

Новы даведнік дарога-будаўляных інжынераў Амэрыкі, выдаваны Інжынерным Цэнтрам ЗША, паказвае, што ў ЗША працуе цяпер 58 інжынераў, роджаных на Беларусі, цяперашніх амэрыканцаў.

Застольная бяседа пад гукі музыкі была вельмі вялікая і пакінула сярод прысутных добры ўспамін. Присутнія Беларусаў на банкете была спаканая. Казакі, называючы Беларусаў сваімі братамі, шчыра ім дзякавалі за прысутніцтва на банкете.

Прыслы

Чытайте, выпісвайце,
пашырайце газету Беларусаў
у Вольным Сывеце
„БЕЛАРУС“

У БЕЛАРУСАУ КАНАДЫ

БЕЛАРУСКІЯ ВЭТЭРАНЫ АРГАНІЗУЮЦЦА

Справа зарганізаваныя беларускія ветранаў ў Канадзе закраналіся шмат кім і ціраз на працягу даўжайшага часу. Усім было ведама, што ў Таронце ў аколіцах жыў значная колькасць Беларусаў, быльых жаўнераў альянцікі арміяў. І вось у недзелью 26 верасня ў залі БР-ГЦ ў Таронце адбыўся першы арганізацыйны сход беларускіх ветранаў пры ўдзеле кала 30-ёх быльых жаўнераў. На сходзе аднагалосна было пастановлене заснаваць беларускую ветэранскую арганізацыю ї была выбрана яе часовая ўправа ў васобах сп. М. Кухарчыка ў сп. Г. Барановіча, якім было даручана прысьці падрыхтавальному дзейнісцю і склікаць агульны сход.

Сход гэты ў адбыўся 7 лістапада, на якім усе прысутныя адбрылі

Хв. Прылепскі

ПАМІНКІ ПА СЬВ. ПАМ. АРХІЯПІСК. СЯРГЕЮ

Парахвія Беларускай Аўтакефальтай Праваслаўнай Царквы Св. Прынціпія Асыскага. Газета „Нартвэст Лідэр“ за 4 лістапада сёлета, друкуючы паведамленне пра фэстываль, зъмясціла фатографію Карнэлі ў беларускай нацыянальной агульны сход.

Тады прамаўляў Старшина Рады БНР Др. Вінцэнт Жук-Грышкевіч.

Кірылы Тураўскага ў Таронце Ад іма Рады БНР ён скланіў галасу перад Святой Памяццю Архіепіскапа Сяргея, злажкі спачуванні для БАПЦарквы з прычыны страты Яе Першагерарха, які, хоць чужынец, але ў крытычны час асерадзенія БАПЦ, не пабаяўся Яе ворагай і ачоліў Яе.

„Хай вечная памяць жыве аб Ім у нашым народзе ў лёгкай будзе Яму Аўстралійская зямля!“ — зачыніў тады Спадар Прэзыдэнт Сп. К.

Акула расказаў эпізод, як у 1949 г. на дзень пасль падрыхтавальному дзяржавіну Уладыкі Сяргея, злажкі спачуванні для Яе Першагерарха, які, хоць чужынец, але ў крытычны час асерадзенія БАПЦ, не пабаяўся Яе ворагай і ачоліў Яе.

Пасля ў залі БР-ГЦ старым беларускім звычаем, за сталамі зі стравамі, адбрыліся памінкі. Пачаў пісаў да яго Уладыкі Сяргея з сягтэй мудрых дзядоў нашых абраў просьбай матар'яльнае дапамогі ад малітвай. Старшина Парахвіяльной Беларусаў Канады. На лёгкага ві-Рады сп. Ул. Цялеш, які кіраўнік даў, было жыцьцё Уладыкі Сяргея. імпрэзы, даў слова сп. М. Ганьку, — „Пахавалі“ Яго. „Памінаем“ Яго. якія расказаў пра жыцьцё ў заслугі „Успамінаем“ Яго. Вечная Яму Пам. Архіяпіскапа Сяргея для мяць!

Парахвія

БЕЛАРУСКІЯ ПАРАХВІЯЛЬНЫЯ МАЕЎКІ

Парахвія Беларускай Аўтакефальтай Праваслаўнай Царквы Св. Прынціпія Асыскага. Газета „Нартвэст Лідэр“ за 4 лістапада сёлета падрыхтавала памінкі. Пачаў пісаў да яго Уладыкі Сяргея з сягтэй мудрых дзядоў нашых абраў просьбай матар'яльнае дапамогі ад малітвай. Старшина Парахвіяльной Беларусаў Канады. На лёгкага ві-Рады сп. Ул. Цялеш, які кіраўнік даў, было жыцьцё Уладыкі Сяргея. імпрэзы, даў слова сп. М. Ганьку, — „Пахавалі“ Яго. „Памінаем“ Яго. якія расказаў пра жыцьцё ў заслугі „Успамінаем“ Яго. Вечная Яму Пам. Архіяпіскапа Сяргея для мяць!

Парахвія

на Таўпекі з Украінай Марыяй Панковай. Вясельны пачастунак адбрылі ўвечары ў украінскай каталіцкай залі, у якім прыняло ўдзел калі падрыхтаваліся памінкі, між якімі чулася пераважна украінская гутаўка, хоць і беларуская мова быўла чуваць таксама. На другі дзень на фэрме сп. Таўпекай, згодна беларускай традыцыі, адбрыліся павясельны пачастунак, на якім было цімала гасьцей зблізу і здалёку.

Другая, традыцыйная ўжо, маёўка была зладжана 10 і 11 кастрычнікаў на фэрме „Слуцак“ из супольным абедам зеля ўшанаванія Дня Ўраджаю. Багаслужба, аднак, не адбылася, бо Уладыкі Мікалай быў змушаны раптоўна вылецець у Аўстралію на паховыі сэрыяў. пам. Архіяпіскапа Сяргея. І ўсё-ж уздельнікі маёўкі, прыбылі із Садбуры, Стратфорду, Ашавы і Таронта, добра адпачылі ў прыемніцтве Сяргея Шульгі.

Другая, традыцыйная ўжо, маёўка была зладжана 10 і 11 кастрычнікаў на фэрме „Слуцак“ из супольным обедам зеля ўшанаванія Дня Ўраджаю. Багаслужба, аднак, не адбылася, бо Уладыкі Мікалай быў змушаны раптоўна вылецець у Аўстралію на паховыі сэрыяў. пам. Архіяпіскапа Сяргея. І ўсё-ж уздельнікі маёўкі, прыбылі із Садбуры, Стратфорду, Ашавы і Таронта, добра адпачылі ў прыемніцтве Сяргея Шульгі.

Беларуская Самапомач у Ашаве зладзіла весенскую вечарыну ў суботу 6 лістапада ў залі мясцовай царкви. Да танцаў гучна грала аркестра „Мэлэдзя“ пад кіраўніцтвам Б. Лішчонка. У часе вечарыны была разыграна падвойная лятарэя, якая прынесла калекці даход. Падзякі заслухоўваючы бацька й сын Тарасевічы за спраўную працу пры буфэце, а Ася Тарасевіч за прыгатаваныя закусак.

А. -віч

БЕЛАРУСКАЯ ВЕЧАРЫНКА ў АШАВЕ

Беларуская Самапомач у Ашаве зладзіла весенскую вечарыну ў суботу 6 лістапада ў залі мясцовай царкви. Да танцаў гучна грала аркестра „Мэлэдзя“ пад кіраўніцтвам Б. Лішчонка. У часе вечарыны была разыграна падвойная лятарэя, якая прынесла калекці даход. Падзякі заслухоўваючы бацька й сын Тарасевічы за спраўную працу пры буфэце, а Ася Тарасевіч за прыгатаваныя закусак.

А. -віч

УВАГА!—СУРОДЗІЧЫ!—УВАГА!

Хутка ўжо Калядныя сівяты і парад падумаць пра набыццё ад падрэвальных дарункаў для Вашых блізкіх і знаёмых.

Беларускі Выдавецтва - Мастацтва Клуб „Пагоня“ прапануе Вам візітнік за каляды віншаваныне.

1. М. Шуст \$ 12.00

2. Клуб „Пагоня“ за кіліш .. 10.00

3. В. і М. М. 20.00

4. Н. Ю. за 2 кіліш 20.00

5. К. Жыдаловіч 20.00

6. А. Лашук (цераз Д-р Ул. Бакуновіча) 19.36

7. А. Ціцко 10.00

8. Г. Орса 10.00

9. І. Каханоўская 10.00

10. Д-р Ул. Бакуновіч за каляды 10.00

11. Б. Данілюк за віншаваныне 10.00

12. Н. Кушаль за віншаваныне 10.00

13. М. Грабеніч за віншаваныне 10.00

14. Я. Чарнэцкі за вінш. 10.00

15. П. Яськевіч за вінш. 10.00

16. У. Р. 10.00

17. А. Лашук (цераз А. Еўца) 5.00

18. А. Лашук (цераз П. Манькоўскага) 10.00

19. Д-р А. Вярбіцкі за віншаваныне 10.00

Разам: \$ 284.36

2. Сабрана сп. А. Маркевічам у Канадзе:

1. М. Шуст \$ 12.00

2. Кл